

ביאורי הפסוקים / במדבר פרק כ"א / מלחמת סיחון

ההסבר	הפסוקים
<p>סיחון לא רצה שִׁיִּשְׂרָאֵל יַעֲבְרוּ בְּגִבּוֹלוֹ, כי אמר הרי כל מלפני כנען שכרו אותי בכסף, שלא אתן להם לעבור ואני אשמר עליהם, ובשביל שִׁיִּשְׂרָאֵל לא יצטרכו להלחם עם כל ערי סיחון, נתן ה' בלב סיחון שיאסף את כל עמו לעיר אחת, ושמה יערכו אתם ישראל מלחמה, ואכן סיחון אסף כל עמו לעיר 'יהצ' [יהצה - ליהצ] ושם נלחם בישראל.</p>	<p>(כג) ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל:</p>
<p>ובני ישראל הכו את סיחון ואת עמו, וירשו כל ארצו של סיחון, מארנון עד ארץ עמון, שגבולם היתה עז וקשה, ולמה - כי ה' צוה על ישראל שלא ילחמו אתם. בני ישראל לא נלחמו ע"פ צווי ה' עם אדום, מואב, ועמון. [מובא בפר' דברים]</p>	<p>(כד) ויפהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון:</p>
<p>בני ישראל נצחו במלחמה את סיחון, וכבשו ממנו את כל הערים ובני ישראל התישבו בכל הערים בחשבון העיר הגדולה ובכל הכפרים שמסביבה [בנתיה - הכפרים הקטנים]</p>	<p>(כה) ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה:</p>
<p>הפסוק בא להסביר איך כבשו את חשבון, הלא היתה שיכת למואב, ועל מואב נצטוו ישראל שלא ילחמו אתם, ע"ז אומר הפסוק כי סיחון נלחם במואב וכבש ממנה כל הערים. וכשישראל כבשו את הערים האלה, כבשוה מסיחון ולא ממואב.</p>	<p>(כו) כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון:</p>
<p>על מלחמה זאת, אמרו המושלים שהם בלעם ובעור, [וישא משלן] שהעיר חשבון שהיתה עד אז שיכת למואב, תבנה ותקרא על שם סיחון, כי בלעם קלל את מואב שתמסר ביד סיחון.</p>	<p>(כז) על פן יאמרו המושלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון:</p>
<p>ובמלחמה הזאת של סיחון עם מואב, יצאה אש מחשבון, ושרפה [אכלה] את כל האנשים שגרו בעיר 'ער' שגרו במקומות הגבוהים [במות] שבארנון.</p>	<p>(כח) כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון:</p>
<p>ובלעם קלל את מואב, ואמר אוי לה למואב שתמסר ביד סיחון, והמואבים שעובדים לעבודה זרה ששמה 'כמוש', ימסרו ביד סיחון, ובניו יהיו פליטים וינוסו משם, והבנות יפלו בשבי לפני סיחון מלך האמורי.</p>	<p>(כט) אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטים ובנותיו בשבית למלך אמרי סיחון:</p>
<p>[ונירם מל' מלכות] והמלכות של חשבון אבד, 'עד' פרושו סר שמהמקום ששמו דיבון סר המלוכה, [ונשים מלשון שממה] ושממו את הערים של מואב עד המקום ששמו 'נפח' אשר הוא ליד העיר מידבא.</p>	<p>(ל) ונירם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא:</p>
<p>ובכל הערים האלה שנכבשו ביד סיחון, ישבו ישראל אחר מלחמת סיחון</p>	<p>(לא) וישב ישראל בארץ האמרי:</p>
<p>משה רבנו שלח מרגלים [כלב ופנחס] לרגל את העיר יעזר, והם המרגלים בעצמם בטחו בתפלתו של משה, ולכדו את העיר וכבשוה, וגרשו את האמוריים שגרו שם.</p>	<p>(לב) וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה וירש את האמרי אשר שם:</p>